

trang tiểuthuyết chọn lọc cảng đọc cảng say me thích thư *

NO KIỂM CUỘNG HÓA

- 4 -

CHƯƠNG 61

Án nguy, sống chết treo đầu tóc

Bóng特朗 giô quyền tạo hãi hùng

Hai cha đón đầu, hai họ Tân Lãm
đã xác ra, mỗi người mặc áo kín từ thi vào.

Tân ngọt Phết đã ngồi.

Cửu xác dưới đất ngồi.

Tiểu phi Vũ giài này trong khi Lâm

nhiều Hằng cười :

Chỗ đó giờ được người sau?

Cửu không kể, đừng, nhung..

Theo bà ta !

Lâm nhuyễn Hằng nói với nái trước bước ra
phía sau nhà, gieo vũ thi trong cửa Quán nhàn.

Tân ngọt Phết cầm bước theo.
Lâm nhuyễn Hằng tay ta, tuy nhiên

ta hận tên bông đầm.

Tiểu Phi Vũ chênh chèo, chay lò, chay

hoang mang, thay tay hối hả, khôn

sau được sẽ tên nhau. Nàng nhìn tên rõ

người kia : Phuong Tân bông đỡa

thay tên hồn. Hồi phuong hoang lão dèo

theo sau. Phuong Đặt không ngừng tên

tên ta, tên lòn !

Phuong Tân mệt xanh như châm, vừa

bước vào là tên tiếng quát :

Nhưng chà này... trong bọn ta có

người hinh !

Lão già vào hưng danh của mình, lại nứa

lão ta, lão ta quanh huyễn này không có

làm con thu lôi gióng. Lão già nhém

Lâm đặt Yên cùi tên, nhưng không

thấy nái lòn !

Phuong Tân lòn :

Kia, bạn tin túi các người có nghe

không ?

Lão nái vui, cái tên của Tân ngọt Phết.

Ngoài Phết chów, thay với

thần phẩy thần, Phuong Tân cùi kinh,

thay kinh hoan hồi thi huyễn khép it !

lão ta bị người kêu tên. Lão già mòm

chê lão là gai :

Lão già két tai với nái nhỏ.

Tuy không

sẽ nghe lão nói, vẫn biết là lão đặt tên

lòn :

Lão già cùi tên với nái nhỏ. Tuy không

sẽ nghe lão nói, vẫn biết là lão đặt tên

lòn :

— Lão nái nói gì, thứ nái lòn nái, xem

Thay không, không có gì cả !

Có chô, «Nhưng lão này... Trong

bọn ta có người hinh !

— Thôi, không cần nữa. Lão hú

chị xin một gác để được rồi.

Lão hú Lão rủi kêu khich, lõng tay,

Phuong Tân lòn thở, lui mày bước,

tưởng vội với Phuong Phết, tò ý trách nín

se không xuâ : thủ trợ giáp.

Nhưng Phuong Phết trả ra như không

thay giáp.

Bấy giờ, Phuong Đặt vừa dàu vừa

đến ngôi xiêu.

Phuong Tân lòn lòng vò cùng

nhưng Phuong Phết tuy cũng ngôi xuống.

song là ngôi cách khép xa hai cha con họ.

Lâm nhuyễn Hằng ngái xai hai cha con họ :

— Liệu huyễn có biết ba người này là

ai không ?

Lão đặt Yên mím cười, gật đầu :

— Chó zem tui hứa với tên xai ài đầu

uky.

Chợt có tiếng són, thi ra Phuong Đặt

tinh lịt. Phuong Tân rót nước mít bảo :

— Con ngoan ! Ngón ngoan của con,

Jòng ròn ! Một chút sít hất đai à !

— Ái ui ! Bi.. Bi.. Bi.. (vợ) của

con là ?

— Ông béo đây... Ông canh eghit !

Phuong Đặt còi vang, song rõ :

— Xó bi.. nương ! Ông daud muốn chết

mà kinh đở lây hét ngáy ào ào.

Lâm nhuyễn Hằng trả lời, cung khóng

nhich động. Phuong Đặt gán mìn :

— Chó cùi lóa gi quay cùi bá móm chí

ra loại xá bá nương nái bá.. Ái ui, chết

con !

Lão đặt Yên bông hông lai giap :

— lòi di cóp không ?

Phuong Đặt khép lì :

— Người là cùi thà gi ? Người..

Hắn chà nái hét cùi là bá Phuong

Tân hít mieng :

— Xin.. xin.. nương.. đứng giặc.. Tôi

nghep.. Tôi.. Tôi.. Tôi.. Tôi..

Nói nái chà lòn cùm tên thà lão biếc :

— Thua.. thua.. khép..

— Thua.. khép..

— Kép.. kh

